IÑIGO ED. REGALADO
Patnugot

GEMILIANO PINEDA
Punong Manunulat

Ilang-Ilang

Ligaya't Aliw ng Lahat ng Tahanan

MARIANO JACINTO
Tagapaglathala

BONIFACIO LIMBO
Tagapangasiwa ng Anunsiyo

Pasulatan at Tanggapan: Santamesa, Maynila

TAON I **SABADO, NOBYEMBRE 3, 1945** **BLG. 3**

Mga NILALAMAN Ngayon

ALAALA
Tula ni Dapit-Hapon

ANG KUROS NA PUTI
Kuwento ni Miguel M. Cristobal

ANG PANGANGALULWA NOONG ARAW
Salaysay ni Daniel Manapat

ALAALA SA ISANG PAG-IBIG
Kuwento ni Gemiliano Pineda

ANG KAMAY NG TADHANA
Salaysay ni J. Santos Madlang-bayan

ANG MAY DUSANG PUSO
Nobela ni Iñigo Ed. Regalado

NAKIPAGLARO SA PANAHON
Kuwento ni L. Magsarili

NALAGAS NA TALULOT
Kuwento ni Liwayway A. Arceo

ANG MULTO SA LIBINGANG LUMA
Salaysay ni Mario Gat Salamat

ANG "PAPEL DE HAPON"
Salaysay ni Lope K. Santos

ANG BUHAY NI FAUSTO
Salaysay ni Cirilo Bognot

IBONG WALANG PUGAD
Tulambuhay ni I. Ed. Regalado

ANG ASAWA NG "DIYOS NG ARAW" (*Alamat*)

ANG KUWENTO NI ANAS
Ni Cirilo Bognot

PATAK NG LUHA
Tula ni "Panimdim"

PAMPAARALAN
Pitak ni Gng. A. F. Villanueva

ILANG KATATAWANAN
MGA SALITANG MAGKAKA-SINGKAHULUGAN
PANGHULING TALATA

ALAALA

Nakita ko't napakinggan. Sila'y apat na babaing
sabay-sabay nagpagawa ng koronang malalaki;
hangga ngayon sila'y luksa't mga mata'y nagsasabing
sa ubod ng puso nila'y may damdaming naduhagi,
may-sugat na di-mabahaw, may tinik sa dili-diling
titiisin habang-buhay na may-antak araw-gabi.

Ang una ay isang ina ng anak na di-malaman
na kung saan napalibing na bukid o kabundukan,
alam niyang namatay na at namatay sa labanan
nguni't walang magbalita ng puntod na nalibingan;
kaya ngayon ang korona ay dadalhin sa simbahan
kasabay ng panalanging sumalangit ang namatay!

Ang isa pa ay babaing asawa ng kulang-palad
na lalaking naging sawi sa kamay ng mga uslak,
isang gabi ay kinuha't sapin-saping mga hirap
ang tiniis, at namatay, at kung saan itinambad;
kaya ngayon ang korona'y sa simbahan ilalagak
patungkol sa kaluluwang tahimik na sa itaas.

Ang ikatlo ay dalagang ang masuyong kasintahan
nakidigma't nakihamok sa malupit na kaaway,
kasama ng libu-libong sa sakit ay nangamatay
at nabaong kasama rin sa iisang hukay lamang;
kaya ngayon ang korona'y sa dambana ilalagay
kasaliw ang alaala't taimtim na pagdarasal.

At ang huli ay kapatid ng magiting na binatang
kapagdaka ay lumabas *nang maringig na may-digma.*
—"Ako, anya, ay lalaban"—lumayas na at nawala,
buhat noo'y di na kami nakatanggap ni balita,
walang salang namatay na... Sumalangit siya nawa!
Ito'y aking ilalagay sa paanan ng dambana.

Ako noo'y walang imik at ang nasok sa isipan
silang apat ay nagbuwis sa mithi ng Inang Bayan.
Kung mapalad ang nalibing sa may-kuros na libingan
ay lalo nang mapalad pa ang nabulid sa digmaan,
oo na nga't walang kuros ang libing na nahimlayan
ang naiwan namang tanda'y alaalang laging buhay.

DAPIT HAPON